

[Glistrup]

dem, for det tredje er i stand til at indse betydningen og rækkevidden af, om den pågældende sag føres videre, om det har en principiel interesse, eller om det kun er et faktisk krone-øremellemværende med en borger, der har været igennem et opgør på måske flere år i forvejen. Ingen af de tre betingelser opfyldes, jeg var lige ved at sige af noget af Ligningsrådets 15 medlemmer, i hvert tilfælde af meget få af de 15 medlemmer.

Men når det er fastslået, så dermed jo ikke være sagt, at skatteministre er engle. Skiftende skatteministre har jo administreret den beføjelse, vi her taler om, rigtig dårligt. Forud for den nuværende skatteminister så var jo simpelt hen bare synspunktet, at man ville løbe fra sit eget ansvar, og så skrev man bare under på en appelstævning, og så var det i og for sig raslende ligeegyldigt, hvad det drejede sig om. Man kunne altid som skatteminister sige: Ja, jeg vasker mine hænder og får en højesteretsafgørelse på det, og så kom disse sager, som ministeren omtalte.

Så er den minister, vi nu har, altså havnet lige præcis i den stik modsatte grøft, fordi han er af den opfattelse, at han tror, at hvis en skatteyder har vundet en sag, er det den skatteyder, det udelukkende drejer sig om, og det kan det da selvfølgelig være i mange tilfælde. Men vi har uægtelig set adskillige sager, hvor man ikke kan hævde det på den måde. Der blev nævnt nogle principielle sager fra den socialdemokratiske ordfører, som betyder, at andre skatteydere måske skal betale 0,3 pct. eller 0,5 pct. mere i skat næste år, når man skal have penge til at betale tilbage til dem, der har fået udefradrag fem år tilbage i tiden, dobbelt personfradrag, skiftende arbejdsstedsfradrag, eller hvad vi nu har set. I disse sager var det jo reelt en organisation, man førte sagen imod. Så siger ministeren: Så ændrer vi loven, hvis der er uklarhed. Det gør han jo ikke. Han ændrer eventuelt den administrative praksis, men det gør jo kun ondt værre, for spørgsmålet om, om man har driftsudgift for et udefradrag, er jo ikke noget, Ligningsrådet eller anden administrativ myndighed kan lave om på. De kan eventuelt fastsætte nogle takster, men det er ret uinteressant i den forbindelse.

Dertil kommer, at der vil være masser af sager, hvor man ikke entydigt kan sige, at han, fordi skatteyderen har vundet, har fået fradrag

for et næringstab, fordi man altid siger, det er næring. Så har man dermed faktisk statueret, at de, der har gevinster, skal beskattes, hvis de er i en lignende situation. Eller hvis vi har en skatteyder, der siger, hans indtægt skal henføres til det første af to mulige år, og han vinder, så er det måske til stor ulempe for alle de mange skatteydere, der er i en lignende situation og er interesseret i at få indtægten ført frem til det næste år.

Sådan er der altså adskillige tilfælde, hvor ministerens holdning er næsten lige så forfæjlet, som hans forgængeres var i den modsatte grøft. Men der er det dejlige at sige om den nuværende skatteminister, at han er jo i hvert fald ung af år, så der er en god chance for, at han lærer af de fadæser, han har begået, sådan så han kan blive klogere. Det er sværere, når man er en gammel fudentast, at undgå at forkalke og køre videre i de baner og grammofonplader, man altid har kørt i.

Men når man er på skatteministerens vidunderlige alder, er der jo håb om, at han kan finde den lykkelige balance, og i håbet derom vil Fremskridtspartiet i og for sig støtte, at man indtil videre fortsætter med det, der må være den rigtige ordning efter vor statsforfatningsret, nemlig at det er ministeren, der under ansvar over for Folketinget træffer administrative afgørelser, herunder afgørelser af den karakter, som omhandles i det foreliggende lovforslag. Derfor stemmer Fremskridtspartiet altså nej til forslaget.

Bjarne Ørum (RV):

Som radikal ordfører, der står her i det høje Ting første gang, er det måske lidt symptomatisk, at jeg ved at lytte til hr. Glistrup kunne høre, at forslaget her er ubrugeligt, og at skatteministeren heller ikke er nogen engel og dermed ikke fejlfri, så på den ene side må vi afvise forslaget, men på den anden side er der jo nogle ting i dette, der nok gør, at vi skal se lidt nærmere på det. Så jeg føler mig egentlig ganske godt hjemme allerede her første minut.

Lovforslaget fra SF indebærer, at det er Ligningsrådet og ikke skatteministeren, der afgør, om en kendelse fra Landsskatteretten, der nu går skattemyndighederne imod, skal indbringes for domstolen.

Det kunne lyde lidt skatteteknisk og som en diskussion, som skatteordførere måske har haft